

(ב) בתקנות כאמור בסעיף קטן (א) רשאי שר הפנים לקבוע כי יהיה ניתן להגיש בקשה להיתר יחד עם בקשה לאיחוד וחלוקה או לאחר קבלת אישור להגשת בקשה להיתר; לעניין זה, "אישור להגשת בקשה להיתר" – אישור של רשות הרישוי ולפיו מתקיימות לגבי הבקשה לאיחוד וחלוקה שהוגשה כל הוראות פרק זה למעט הסכמת כל בעלי הקרקע במתחם.

(ג) בתקנות כאמור בסעיפים קטנים (א) ו-(ב) יקבע שר הפנים הוראות, תנאים, סדרי דיון והליכים לגבי הגשת בקשה לאיחוד וחלוקה לפי סעיף קטן (א) או הגשת בקשה להיתר, ובכלל זה הוראות בנושאים האלה:

- (1) שיעור הסכמת בעלי הקרקע הנדרש להגשת הבקשות כאמור;
- (2) התקופה שבסופה יפוג תוקף האישור להגשת בקשה להיתר;

(10) בסעיף 145א –

(א) בסעיף קטן (א), במקום הקטע החל במילים "תוכנית לעמידות" ועד "לפי סעיף 62א(ה1)" יבוא "תוכנית בסמכות הוועדה המקומית הכוללת הוראות המאפשרות מתן היתר בנייה מכוחה בלא צורך באישור תוכנית נוספת טרם מתן ההיתר";

(ב) בסעיף קטן (ג), הסיפה החל במילים "על אף האמור" – תימחק;

(ג) בסעיף קטן (ד), במקום "מגרש אחד או שני מגרשים" יבוא "עד חמישה";

(ד) סעיף קטן (ח) – בטל;

(11) בסעיף 158כ –

(א) בסעיף קטן (א)(2), אחרי "ולפי חוק זה" יבוא "ובלבד שההכשרה כאמור התקיימה במוסד שהוכר לעניין זה בהתאם להוראות סעיף קטן (ד)";

ד ב ר י ה ס ב ר

החלטתה לאשר את התוכנית. ההסדר הנוכחי חל רק על תוכניות בסמכות הוועדה המקומית המוניות בסעיף 145א1 לחוק התכנון והבנייה, כלומר, תוכניות לעמידות מבנים מפני רעידת אדמה לפי סעיפים 70ב או 70ד לחוק התכנון והבנייה ותוכניות מפורטות שאינן סותרות תוכנית כוללת להתחדשות עירונית לפי סעיף 62א(ה1) לחוק, ובתנאי שהן חלות על שטח של עד שני מגרשים רצופים. מוצע להרחיב את ההסדר ולהחילו על כל התוכניות שבסמכות הוועדה המקומית הכוללות עד חמישה מגרשים רצופים. כמו כן מוצע למחוק את הסיפה של סעיף קטן (ג) המתייחסת לסמכותו של השר לקבוע בתקנות מקרים שבהם רשות הרישוי המקומית היא שתדון בבקשה להיתר שהוגשה לפי סעיף זה, וזאת לצורך ייעול הדיון בתוכנית ובבקשה כאמור בסעיף 145א1. עוד מוצע למחוק את סעיף קטן (ח) שבהתאם לחיקון המוצע לסעיף קטן (א) אינו נצרך עוד.

לפסקה (11)

מוצע לתקן את סעיף 158כ לחוק התכנון והבנייה, ולהוסיף בו הוראה המאפשרת לשר הפנים לקבוע בתקנות

הדירות), או יחד עם הגשת בקשה לאיחוד וחלוקה. עוד מוצע לקבוע בסעיף קטן (ג), ששר הפנים יקבע הוראות, תנאים, סדרי דיון והליכים לגבי הגשת בקשות אלה ובכלל זה לעניין שיעור הסכמת בעלי הקרקע הנדרש להגשת בקשות כאמור, והתקופה שבסופה יפוג האישור שנתנה רשות הרישוי להגיש בקשה להיתר.

לפסקה (10)

מוצע להרחיב את ההסדר בעניין רישוי מהיר ולהחילו על כל התוכניות שבסמכות הוועדה המקומית, ובלבד שהתוכנית שבסמכות הוועדה המקומית חלה על שטח של עד 5 מגרשים רצופים.

ההסדר בעניין רישוי מהיר מאפשר למגיש התוכנית להודיע בעת הגשת התוכנית כי הוא מבקש להגיש את הבקשה להיתר מכוח התוכנית לפני אישורה, ובמצב כאמור הבקשה להיתר התואמת את התוכנית תוגש לאחר ההחלטה על הפקדת התוכנית ולפני הפקדתה של התוכנית בפועל, והוועדה המקומית תדון בה במסגרת

(ב) אחרי סעיף קטן (ג) יבוא:

"(ד) שר הפנים רשאי לקבוע בתקנות הוראות לעניין הכרה בגוף כשיר לקיים קורס להכשרת בקרים ולהכשרתם במכון בקרה, ובכלל זה הוראות לעניין אופן הגשת בקשה של גוף להכרה כאמור, התנאים למתן ההכרה, להתלייתה או לביטולה, דרכי הפיקוח על גוף ההכשרה, ואופן הפרסום בדבר הכרה בגוף כאמור או בדבר התלייתה או ביטולה";

(12) בסעיף 158כא, בסעיף קטן (א), פסקה (2) – תימחק;

(13) בסעיף 158כב, בפסקה (א), במקום "בפסקה (1) או (2)" יבוא "בפסקה (1)";

(14) בסעיף 158מח –

(א) בסעיף קטן (2) –

(1) בפסקת משנה (א), המילים "שניתן להגישו לאישור בקרת תכן ובקרת ביצוע במכון בקרה" – יימחקו;

(2) פסקאות משנה (ב), (ג) ו-(ד) – יימחקו;

(3) אחרי פסקת משנה (ד) יבוא:

"(ה) בניין או עבודה או שימוש החייבים באישור בקרת תכן ובקרת ביצוע במכון בקרה;

ד ב ר י ה ס ב ר

הוראת שעה), התשפ"ד–2024, שתוקפה הוארך בצו התכנון והבנייה (תיקון מס' 156 – הוראת שעה) (הארכת התקופה האמורה בסעיף 1 לחוק), התשפ"ו–2025. עם זאת, בפסקה 12 מוצע לבטל את הדרישה האמורה כהוראה קבועה, ובהתאמה, מוצע בסעיף 4 להלן לבטל את הוראת השעה שנקבעה בסעיף 158טו1א.

לפסקה (14)

מוצע לתקן את סעיף 158מח לחוק התכנון והבנייה ולהרחיב את סמכויות המורשה להיתר לפי פרק ה'4 לחוק התכנון והבנייה, לתת היתר במקומה של רשות הרישוי.

בהתאם להסדר הקיים, מורשה להיתר רשאי לתת היתרי בנייה רק למבנים המנויים בסעיף 158מח(2) לחוק. מוצע להרחיב את סמכותו לתת היתר, כך שתכלול כל בניין המיועד בעיקרו למגורים, בין אם הוא נדרש לבדיקת מכון בקרה ובין אם לאו, וכן כל בניין, עבודה או שימוש הנדרשים לבדיקה על ידי מכון בקרה וכל בניין, עבודה או שימוש שהמורכבות של תכן הבנייה לגביהם נמוכה ואשר לפיכך אינם נדרשים לאישור מכון בקרה, כפי שיקבע שר הפנים בתקנות לעניין זה. הרחבה זו תביא לקיצור משמעותי של הליכי הרישוי, תוך שמירה על איכות הבקרה באמצעות גורם בקרה מקצועי ועצמאי, לגבי סוגי הבניינים הנדרשים בבקרה זו.

כמו כן, לפי הדין הקיים, ניתן להתחיל בהליך הרישוי באמצעות מורשה להיתר רק אם ניתנה הסכמה של כל

הוראות לעניין הכרה בגוף כשיר לקיים קורס להכשרת בקרים, כדי לאפשר הכשרה בגופים שיוכרו כאמור, ולהבטיח הכשרה איכותית שתאפשר הרחבת פעילות מכוני הבקרה והגדלת היצע כוח האדם המקצועי בתחום.

לפסקאות (12) ו-(13)

לפי הוראת סעיף 158כא לחוק, מכון בקרה נדרש להעסיק בקרים מורשים לעניין ארבעה גורמים מאשרים (שר הבריאות, השר להגנת הסביבה, הרשות הארצית לכבאות והצלה והרשות המוסמכת כמשמעותה בחוק ההתגוננות האזרחית). לאחר בחינה מעמיקה של הנושא, ניתוח נתונים וניסיון שהצטבר, נמצא כי הדרישה בחוק להעסקה של בקר מורשה בתחום הגנת הסביבה, אינה צפויה לייעל את הליך הרישוי, אלא להיפך, היא עלולה להכביד על הליך הרישוי ביחס למצב הקיים כיום. נמצא כי עיקר מעורבות המשרד להגנת הסביבה בהליך הרישוי היא במסגרת שלב המידע להיתר, באמצעות מסירת המידע וההנחיות הרלוונטיות, בעוד שבשלב בקרת התכן, לא נדרשת התייעצות או אישור מטעם המשרד להגנת הסביבה למעט במקרים חריגים ביותר. בהתאם לכך, מוצע לבטל את הדרישה להעסקת בקר מורשה בתחום הגנת הסביבה ובהתאם לכך מוצע בפסקה 13, לבטל גם את ההפנייה לפסקה זו הקיימת בסעיף 158כב לחוק התכנון והבנייה. יוער כי כיום לא קיימת דרישה להעסקת בקר מורשה במכון בקרה מכוח הוראת שעה שנקבעה בסעיף 158טו1א לחוק התכנון והבנייה, בחוק התכנון והבנייה (תיקון מס' 156 –